

προϋποθέσεις ἀλγεβρικών κυρίως δυνατοτήτων. Οὕτω διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν λαμβάνεται μία ἀρχικὴ ἐξίσωσις ὑπὸ τινα μορφῆν μὲ ὠρισμένον ἀριθμὸν προσδιοριστέων συντελεστῶν. Ἐὰν π.χ. ὁ ἀριθμὸς τῶν συντελεστῶν τούτων εἶναι τέσσαρες, τότε διὰ τῆς μεθόδου τῆς γεωμετρικῆς ἰσοδυναμίας παράγονται τέσσαρες ἐξισώσεις. Αἱ τελευταῖαι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν, τὴν μερικὴν παράγωγον ταύτης ὡς πρὸς x , ἐξισουμένην μὲ τὸ μηδέν, καὶ τὰς δύο ὁμοίως παραγομένας καὶ ἀμέσως ἐπομένας τῶν προηγουμένων. Εἰς τὰς δύο πρώτας ἀντικαθίστανται τὰ x καὶ y διὰ τῶν δοθεισῶν συντεταγμένων τοῦ πρώτου δοθέντος μεγίστου ἢ ἐλαχίστου. Παρομοίᾳ ἀντικατάστασις γίνεται εἰς τὰς δύο ὑπολοίπους ἐξισώσεις τῶν συντεταγμένων τοῦ δευτέρου μεγίστου ἢ ἐλαχίστου. Αἱ οὕτω προκύπτουσαι τέσσαρες ἐξισώσεις λυόμεναι δίδουν τὰς ζητουμένας τιμὰς τῶν συντελεστῶν τῆς ἀρχικῆς ἐξισώσεως.

Δύο συγκεκριμένα παραδείγματα τῆς ἄνω περιπτώσεως ὠδήγησαν εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀρχικῆς καμπύλης εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς ἀρχικῶς λαμβανομένης μορφῆς τῆς καὶ ἐπομένως ἢ οὕτω πως προσδιοριζομένη καμπύλη εἶναι μοναδική. Τοῦτο ἀπεδείχθη ἐν συνεχείᾳ κατὰ τρόπον γενικόν.

Διὰ τὸ δεύτερον πρόβλημα ἐλήφθη ὠρισμένη ἀρχικὴ μορφή τῶν τύπων μετασχηματισμοῦ, ἐχόντων ὠρισμένον ἀριθμὸν προσδιοριστέων συντελεστῶν. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τούτων εἶναι π.χ. τέσσαρες, τότε ἀπαιτοῦνται τέσσαρες ἐν ὄλῳ ἐξισώσεις πρὸς προσδιορισμὸν τῶν καὶ κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ ἔχουν δοθῆ δύο μέγιστα ἢ ἐλάχιστα. Κατὰ τὸν ἴδιον, ὡς καὶ εἰς τὸ προηγούμενον πρόβλημα, τρόπον παράγονται τέσσαρες ἐξισώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀρκεταὶ διὰ τὸν ἐπιζητούμενον προσδιορισμὸν συντελεστῶν.

Εἶναι ἀξιοσημείωτον, ὅτι ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀρχικῶς συνθήκας, δηλ. τὴν αὐτὴν ἀρχικὴν καμπύλην καὶ τὰ αὐτὰ μέγιστα ἢ ἐλάχιστα σημεῖα διδόμενα διὰ τῶν συντεταγμένων τῶν, εἶναι δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς διαφόρων συστημάτων συντεταγμένων, προσδιοριζομένων, ὡς ἀνωτέρω, ἐκ διαφόρου μορφῆς τύπων μετασχηματισμῶν. Ἐκ τῶν δοθέντων ἀκόμη παραδειγμάτων διεπιστώθη, ὅτι, δοθέντων οἰωνδήποτε ἀριθμῶν ὡς συντεταγμένων τῶν μεγίστων ἢ ἐλαχίστων σημείων, εἶναι ἐνίοτε δυνατὸς ὁ προσδιορισμὸς διακεκριμένων μὲν ὁμάδων συντεταγμένων, ἀλλ' ἐχουσῶν κοινὰς τὰς συντεταγμένας τῶν ἀρχικῶς διδομένων μεγίστων ἢ ἐλαχίστων σημείων.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 18^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝ. ΤΡΙΚΚΑΛΙΝΟΥ

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΙΩΑΝΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας συνήλθεν εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν τὴν 18ην Μαρτίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 7. μ.μ., ὅπως ὑποδεχθῆ ἔπισήμως τὸν νέον Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Ἰωάννην Θεοδωρακόπουλον**.

Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην προσήλθον, κατόπιν προσκλήσεως, Ὑπουργοί, Καθηγηταὶ τῶν Ἀνωτάτων Πνευμ. ἰδρυμάτων, Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ πλῆθος ἄλλο ἐκ τοῦ πνευματικοῦ κόσμου.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝ. ΤΡΙΚΚΑΛΙΝΟΥ

Ὁ Πρόεδρος κ. **Ἰωάννης Τρικκαλινός**, κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδρίας, ἔχαιρέτισε διὰ βραχέων, ὡς κάτωθι, τὸν νέον Ἀκαδημαϊκὸν καὶ ἐπέδωκε συγχρόνως εἰς αὐτὸν τὸ μέγα σῆμα καὶ τοὺς τίτλους τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν μετὰ πλείστης χαρᾶς ὑποδέχεται τὸν νέον Ἀκαδημαϊκὸν κ. **Ἰωάννην Θεοδωρακόπουλον**, ὅστις τὴν 8ην Μαρτίου παρελθόντος ἔτους ἐξελέγη τακτικὸν μέλος αὐτῆς.

Κύριε Συνάδελφε,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Σᾶς ὑποδέχομαι εἰσερχόμενον σήμερον ἐπισήμως εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο τῆς Ἐπιστήμης, ὅπου σᾶς ἐκάλεσεν οὐ μόνον ἡ ψῆφος τῶν εἰδικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων συναδέλφων, οἱ ὅποιοι παρηκολούθησαν τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον σας.

Τὸ πολυσχιδές φιλοσοφικὸν ἔργον σας τὸ ὅποῖον ἤρχισε διὰ τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς σας ἥτις φέρει τὸν τίτλον «Πλατωνικὴ διαλεκτικὴ τοῦ εἶναι», εἶναι εὐρύτατα γνωστὸν καὶ ἔχει ἤδη διεθνῶς ἀναγνωρισθῆ. Δὲν πρόκειται δὲ ἐγὼ ἐνταῦθα νὰ κάμω